

NHẮC NHỞ ĐẠO TRÀNG 1 (30)

Chúng ta, những vị trên con đường này, có trách nhiệm nỗ lực tu tập, thành tựu con đường này, thành tựu trí tuệ này, trước là cho tự thân mình, sau là cho những người đến sau. Những gì mà chúng ta đã tu tập, con đã chia sẻ và nhắc nhở, mong chúng ta cố gắng nhớ và thực hành. Phải dẹp bỏ bản ngã, nhiếp phục tập khí, làm trong sạch thân tâm mình, từ đó mới có thể tiến sâu vào dòng pháp này.

Con thật sự mong muốn những vị tu nhiều khóa tu phải thể hiện sự nhiếp phục bản thân. Khi tu nhiều hơn người khác, chúng ta phải nhiếp phục mình nhiều hơn, từ đó mới thể hiện được sự vi diệu, hy hữu, chân chánh, đúng pháp, cao quý, cao thượng trong Thánh pháp. Những vị đã tu nhiều khóa tu rồi phải nỗ lực nhiếp phục tự thân, thể hiện rõ sự tu học lâu trong lời nói, cử chỉ, hành động, oai nghi, ánh mắt, gương mặt và sự thanh tịnh tự thân.

Những vị không tu theo dòng pháp này thì tu càng lâu bản ngã càng cao. Nhưng chúng ta, những vị tu trong dòng pháp này, tu càng lâu, bản ngã càng phải được lắng dịu, nhiếp phục, chế ngự và diệt tận. Người tu lâu mà bản ngã cao là người không tu trong Thánh pháp chân chánh của Đức Thế Tôn. Tu mà không nhìn ra nội tâm, không thấy được dục, ái, sân, si, bản ngã, tật đố, ganh tỵ, ích kỷ, hẹp hòi, không nhìn ra những tâm dính mắc vào danh tướng mà mình đã đạt được trong tư cách của một người tu.

Chúng ta, những vị tu học trong Thánh pháp này, chúng ta đã và đang nỗ lực nhìn ra tự thân mình, nỗ lực nhìn ra được cái bản ngã ở trong mình, nỗ lực nhìn ra cái thân kiến ở trong mình, nỗ lực nhìn ra cái dục ái sân si trong tự thân, cái sân si trong tự thân này.

Đây là con đường chánh đạo, con đường Thánh đạo, con đường Phật đạo, con đường mà tất cả các Đức Phật ở quá khứ, hiện tại và tương lai sẽ tu tập và thành tựu. Đó là con đường quay lại nhận diện tự thân mình, nhận diện những rác bần, những cấu uế trong tự thân mình, thành tựu trí tuệ chân chánh về tự thân mình và đi đến sự nhiếp phục tự thân. Đường lối tu tập của các Ngài là sự nhìn lại tự thân, thành tựu trí tuệ về tự thân, tức là sự an trú tâm, sự tu tập tâm theo con đường với tám sự chân chánh, thấy biết chân chánh về tự thân. Suy nghĩ chân chánh diệt trừ những dục tham, sân, si trong nội tâm, nói lời chân chánh không tạo phiền não cho mình và cho người. Hành động chân chánh để không gây đau khổ cho mình và cho muôn loài xung quanh. Nuôi mạng một cách chân chánh đúng pháp, không nuôi mạng bằng sự ô nhục, hèn hạ, nịnh bợ, giả dối, che đậy, lừa đảo, hay sát hại các loài hữu tình. Siêng năng chân chánh nhiếp phục tự thân, hộ trì tự thân. Quán niệm chân chánh vào tự thân và Định tâm một cách chân chánh đúng pháp.

Tám pháp chân chánh này hay còn gọi là phương pháp tám đúng, là con đường tu tập, là đạo lộ tu tập, là pháp hành tu tập của tất cả các bậc Chánh Đăng Chánh Giác từ quá khứ đến hiện tại và vị lai. Nhờ tu tập con đường

này, đạo lộ này mà các Ngài đã nhiếp phục được bản ngã, diệt tận được bản ngã, diệt tận thân kiến, chấm dứt hoàn toàn tâm hôn mê si ám, chấp trước tạo dựng một cái bản ngã hư ảo đối với ngũ uẩn.

Vì vậy, khi chúng ta tu tập trong con đường này, nếu chúng ta thật sự là vị hành giả chân chánh, cần mẫn siêng năng trong con đường này, tu tập chân chánh đúng pháp trước mặt và sau lưng, thì chúng ta tu càng lâu, bản ngã càng được nhiếp phục, càng được lắng dịu. Không có chuyện một hành giả trong Thánh pháp này mà tu càng lâu bản ngã càng cao. Điều đó là không thể xảy ra. Chỉ khi nào chúng ta không thực sự nghiêm túc tu học chân chánh, tu tập thật tình, chúng ta mới là người tu càng lâu mà bản ngã càng cao.

Còn người thực sự tu học trong Thánh pháp này, thật sự tu học chứ không phải tu bằng miệng, tu bằng mồm mép để đi phô trương khoe lác với cuộc đời, tu học nghe được rồi đi nói với người khác, giảng dạy cho người khác mà không lo tu tập, trao dồi tự thân này. Chỉ muốn nghe, muốn học hỏi để đem đi dạy người, dạy đời mà không dạy tự thân mình. Những sự học hỏi như vậy, tu lâu mà bản ngã không nhiếp phục được. Vì vậy, thực sự con mong muốn được nhìn thấy những vị tu học trong dòng pháp này, những vị đã tham gia nhiều khóa tu, càng ngày càng nhiếp phục được bản ngã, càng ngày càng lắng dịu để bước vào vị trí của một Thánh cư sĩ. Đừng để mình mãi ở trong địa vị phàm phu cư sĩ, nỗ lực tu tập tự thân, nhiếp phục dục ái, bản ngã trong tự thân, nhiếp phục những oai nghi, cử

chỉ, hành động thô thiển, thô lỗ không đúng pháp của một người tu. Phải bước vào hàng của Thánh cư sĩ, Thánh đệ tử Phật, chứ không phải nằm mãi trong phạm phu lãng nhãng, lít nhít cư sĩ.

Là cư sĩ, phải thành tựu được oai nghi, tế hạnh của một người cư sĩ, đừng nghĩ cho mình là cư sĩ rồi cho phép mình bung thả, phóng dật, buông lung. Tu tập như vậy trong dòng pháp này là tệ lắm, uổng lắm thời gian của mình đến đây để tu học, uổng lắm thời gian tham dự các khóa tu Nikaya. Thường xuyên kiểm soát thân, khẩu, ý của mình, kiểm soát cái miệng của mình. Đừng vào trong khóa tu thì ngồi im lặng, ra khỏi khóa tu rồi cái miệng không nhiếp phục, không hộ trì. Nói nhiều, nói linh tinh, nói lãng nhãng, buông lung, phóng dật. Phải tu tập và thành tựu những thiện pháp, những thánh pháp của một người cư sĩ. Phải nỗ lực tu tập đức hạnh, nét hạnh của một bậc hiền trí cư sĩ, một bậc hiền đức cư sĩ.

Vì vậy, con xin các vị khi đến với con, khi thăm hỏi con, đừng nghĩ rằng đến ngồi nói chuyện chơi đùa với con. Phải thực sự nỗ lực cố gắng tu tập về tự thân của mình. Chúng ta quan hệ với nhau là những quan hệ tu học trong Thánh pháp này, không phải là những mối quan hệ phàm tình, phàm tục của thế gian.

Thành ra, khi gặp nhau là để tu tập, không phải để kết bè kết bạn hay nói những chuyện lãng nhãng linh tinh. Hãy mời nhau nhận diện ngũ uẩn, nhận diện tự thân của mình. Mỗi một vị phải trở thành một bậc thiện tri thức trong Thánh pháp này. Gặp nhau là để kết duyên vào Thánh đạo,

Thánh pháp, không phải để kết tình bạn đời, tình bạn sanh tử, hay tình bạn buông lung phóng dật. Như vậy rất uổng cho chúng ta khi gặp nhau trong môi trường hiền thiện, trong lành và trong sạch như thế này.

Mình đến đây để tu tập sự thanh tịnh, trong sạch, nhiếp phục bản ngã, nhiếp phục những tâm dữ dằn, sân si, hơn thua. Mình đến đây là để tu tập đức hạnh của các bậc hiền Thánh nhân, hiền Thánh Tăng. Tu tập theo Thánh hạnh mà các bậc Chánh Đẳng Chánh Giác đã truyền dạy, truyền trao. Đến đây là để tu học Thánh pháp, nhìn lại tự thân và nỗ lực nhận diện những rác bần, những sâu bọ, những răn rít trong tự thân mình. Mục đích của tu tập trong Thánh pháp này là như vậy.

Khi đi, phải tề chỉnh, có oai nghi của người tu trong giáo pháp này. Chúng ta hãy tu tập sự tề chỉnh trong oai nghi, trong thân hành, khẩu hành, ý hành của mình. Sinh hoạt tu tập trong khóa tu không xô bồ phóng dật. Không phải gặp nhau để đi nghỉ dưỡng hay đi chơi. Tất cả đều phải được tu tập. Không phải chỉ tu tập khi ngồi đây mà ngay cả khi rời khỏi đây, vẫn là giờ tu tập. Mắt không nhìn láo liên, đầu không quay chỗ này chỗ khác, tay chân cử chỉ hành động không quán sát, không nhiếp phục thì nơi đây là nơi để cho chúng ta tu tập những điều đó.

Mỗi người trong chúng ta hãy nỗ lực tu tập, trở thành một bông sen đẹp trong Thánh pháp này, luôn phải hộ trì các căn của mình. Sau khi sinh hoạt xong, khi về nơi mình ở, phải tiếp tục hộ trì các căn, không phải rời khỏi đây là thở phào nhẹ nhõm rồi quay về với tập khí tánh tình vô minh

lậu hoặc. Hãy nỗ lực tu tập để nhiếp phục tự thân, oai nghi tề chỉnh, lời nói chân chánh, rõ ràng, từ ánh mắt đến nụ cười, từng dòng suy nghĩ đến thọ, tưởng, hành, phải quán chiếu, thấy biết và nhiếp phục.

Mỗi người trong chúng ta đều có trách nhiệm phải làm thật đẹp, thật thanh tịnh, thật trong sạch môi trường tu tập này. Ai có tập khí gì, nhất là những vị tu lâu, tu nhiều khóa, thường xuyên nhớ những tập khí của mình để nhiếp phục. Nhất là những vị đã được con nhắc nhở, chia sẻ, hãy luôn nhớ lời nhắc nhở và tấm lòng của con, nỗ lực tu tập và thực hành thật đẹp trong Thánh pháp này. Hãy mang vào Thánh pháp này, vào đạo tràng này, những nội tâm trang nghiêm, thanh tịnh, trong sạch, được hộ trì, được nhiếp phục. Đừng mang vào Thánh pháp này, đạo tràng này những nội tâm cặn bã, đầy cấu bẩn, bản ngã, gian xảo, cấu uế, ganh tỵ, ích kỷ, hẹp hòi. Hãy mang vào nơi này những luồng khí trong sạch, thanh tịnh, tươi mát và thanh cao trong cuộc đời này.